

Sygn. akt II K 789/12

1 Ds. 1101/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Elżbieta Wysocka

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 czerwca 2013r., 13 sierpnia 2013., 27 września 2013 r.

sprawy

1. **D. M. (M.)**

syna K. i B. zd. M.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

I. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od lutego 2012 roku do 30 maja 2012 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z S. T., M. W. oraz inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia cegłę w bliżej nieustalonej ilości oraz o bliżej nieustalonej wartości, nie mniejszej jednak niż 1000 złotych oraz metalowe elementy stropu w nieustalonej ilości, nie mniejszej jednak niż 1750 kg oraz o nieustalonej wartości, nie mniejszej jednak niż 2000 złotych na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

2. **M. W. (W.)**

syna J. i B. zd. K.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

II. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od marca 2012 roku do maja 2012 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał kilkukrotnie kradzieży mienia o nieustalonej wartości z budynku mieszkalnego w (...) w gminie K. na szkodę M. S. i tak:

- w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od marca 2012 roku do maja 2012 roku sam oraz wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia miedziane rury z instalacji centralnego ogrzewania oraz instalacji wodnej w nieustalonej ilości, jednakże nie mniejszej niż 30 kg oraz o nieustalonej wartości, nie mniejszej jednak niż 600 złotych,

- w bliżej nieustalonym czasie od marca 2012 roku do maja 2012 roku sam oraz wspólnie i w porozumieniu i inną ustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia dwa grzejniki żeliwne o nieustalonej wartości, jednakże nie mniejszej niż 350 złotych,

- w bliżej nieustalonym czasie od marca 2012 roku do maja 2012 roku sam oraz wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą zabrał w celu przywłaszczenia przewody elektryczne w nieustalonej ilości, jednakże nie mniejszej niż 10 kg oraz o nieustalonej wartości jednakże nie mniejszej niż 251 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.:

III. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od lutego 2012 roku do 30 maja 2012 roku w S., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z D. M. i inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia cegłę w bliżej nieustalonej ilości oraz wartości, nie mniejszej jednak niż 1000 złotych oraz metalowe elementy stropu w nieustalonej ilości, nie mniejszej jednak niż 1750 kg oraz o nieustalonej wartości, nie mniejszej jednak niż 2000 złotych na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.:

3. S. T. (T.)

syna J. i L. z d. B.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

IV. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od lutego 2012 roku do maja 2012 roku w S., gmina K., działając wspólnie i w porozumieniu z D. M. oraz inną ustaloną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia cegłę w bliżej nieustalonej ilości oraz wartości, nie mniejszej jednak niż 300 złotych na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.:

4. G. B. zd. K.

córki M. i T. zd M.

ur. (...) w U.

oskarżonej o to, że:

V. w miesiącu maju 2012 roku w S., gmina K., nabyła od D. M. oraz innej ustalonej osoby, za kwotę 600 złotych około 3000 sztuk cegły rozbiórkowej o łącznej wartości około 3000 złotych, mimo iż na podstawie towarzyszących okoliczności powinna i mogła przypuszczać, że zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego, czym działa na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3),

tj. o przestępstwo z art. 292 § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. W.** za winnego tego, że w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od marca 2012 roku do maja 2012 roku, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, z budynku mieszkalnego w miejscowości S. nr 27 gm. K., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 30 kg rur z instalacji centralnego ogrzewania o nieustalonej wartości, nie mniejszej niż 600 zł, dwóch grzejników żeliwnych o nieustalonej wartości, jednakże nie mniejszej niż 350 złotych oraz około 10 kg

przewodów elektrycznych o nieustalonej wartości, powodując jednocześnie uszkodzenia ścian budynku oraz instalacji elektrycznej i centralnego ogrzewania, na nieustaloną kwotę, przekraczającą 250 zł, tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonych **D. M.** i **M. W.** za winnych tego, że w bliżej nieustalonym czasie, w okresie od kwietnia 2012r. do 30 maja 2012r., w miejscowości S. nr 25, gm. K., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, z częściowo zawalonego budynku gospodarczego, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia nie mniej niż 3.000 sztuk cegieł o łącznej wartości nie mniejszej niż 3.000 zł oraz metalowych elementów stropu o łącznej wadze nie mniejszej niż 1.750 kg i wartości nie mniejszej niż 2.000 zł, czym działali na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3), tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza oskarżonym kary po 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych **D. M.** i **M. W.** środek karny w postaci solidarnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3) łącznie kwoty 5.000 zł (pięć tysięcy złotych), przy czym ustala, że zapłata pokrzywdzonym kwoty 3.000 zł przez G. B., zwalnia częściowo oskarżonych D. M. i M. W. z obowiązku zapłaty - do wysokości tejże kwoty;

IV. uznaje oskarżoną **G. B.** za winną tego, że w dniu 30 maja 2012r., w miejscowości S., zakupiła od D. M. i innej osoby, za kwotę 600 złotych, 3000 sztuk cegieł o wartości 3.000 zł, mimo że na podstawie towarzyszących okoliczności powinna i mogła przypuszczać, że zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego, czym działa na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3), tj. popełnienia przestępstwa z art. 292 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza jej karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych);

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **G. B.** środek karny postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3) łącznie kwoty 3.000 zł (trzech tysięcy złotych), przy czym ustala, że zapłata wskazanej kwoty przez D. M. bądź M. W., zwalnia oskarżoną G. B. z obowiązku zapłaty;

VI. uznaje oskarżonych **D. M.** i **S. T.** za winnych tego, że w bliżej nieustalonym czasie, w czerwcu 2012r., w miejscowości S. nr 25, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, z częściowo zawalonego budynku gospodarczego, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 3.000 sztuk cegieł o łącznej wartości 3.000 zł, czym działali na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3), tj. popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., wymierza oskarżonym kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych **D. M.** i **S. T.** środek karny w postaci solidarnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3) łącznie kwoty 3.000 zł (trzech tysięcy złotych),

VIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy oskarżonemu **M. W.** kary pozbawienia wolności wymierzone mu w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy oskarżonemu **D. M.** kary pozbawienia wolności wymierzone mu w pkt II i VI części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonym **D. M.** i **M. W.** wykonanie wymierzonych im kar łącznych pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

XI. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **S. T.** wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

XII. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego **D. M.** i **M. W.** pod dozór kuratora sądowego;

XIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **M. W.** na poczet wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności, na wypadek zarządzenia jej wykonania, okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 20.08.2012r. do dnia 22.08.2012r., który odpowiada dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie 624 § 1 k.k. zwalnia oskarżonych **M. W., D. M., S. T. i G. B.** od ponoszenia wydatków sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa i na podstawie art. 627 k.p.k. wymierza im opłaty sądowe:

a) **M. W.**, w wysokości 300 zł,

b) **D. M.**, w wysokości 180 zł,

c) **S. T.**, w wysokości 120 zł,

d) **G. B.**, w wysokości 150 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

(co do oskarżonego M. W.)

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony **M. S.** jest właścicielem budynku mieszkalnego w miejscowości **S.** nr 27. **M. S.** od kilku lat systematycznie remontuje wnętrze domu. W 2012r. w budynku była położona m.in. nowa instalacja elektryczna i centralnego ogrzewania. **M. S.** okresowo przyjeżdżając do **S.** sprawdzał z zewnątrz stan budynku.

Dowód:

zeznania świadka **M. S.**, k. 1 – 3, 148, 284 – 285.

W marcu 2012r. oskarżony **D. M.** wraz z **R. K.** udali się do budynku nr (...) w **S.** w celu dokonania kradzieży. W związku z tym, że budynek **M. S.** był pozamykany, mężczyźni wyłamali płytę (...) zabezpieczającą okno piwniczne i dostali się w ten sposób do środka. **D. M.** wraz z **R. K.** wyrwali ze ścian budynku część rur miedzianych z instalacji centralnego ogrzewania budynku, które następnie zabrali i sprzedali na złom.

Dowód:

zeznania i wyjaśnienia **R. K.**, k. 65, 125, 312 – 313,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego **D. M.**, k. 89 – 91, 135, 162 – 163, 267v – 268,

zeznania świadka **M. S.**, k. 1 – 3, 148, 284 – 285,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7.

W następnych dniach **D. M.** poinformował oskarżonego **M. W.** o tym, że z **R. K.** dokonali kradzieży z budynku **M. S.**. Po tej informacji **M. W.** postanowił, że również będzie zabierał rzeczy z tego budynku.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego **M. W.**, k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267.

Realizując swój zamiar M. W. w marcu 2012r. udał się po raz pierwszy wraz z D. M. do budynku nr (...) w S., dostając się do jego wnętrza przez okno piwniczne, w którym była już wcześniej wylamana płyta zabezpieczająca. Na miejscu mężczyźni zaczęli wyrwać ze ścian pomieszczeń kable instalacji elektrycznej, powodując jednocześnie uszkodzenia regipsów. Przewody te następnie zabrali ze sobą, a po ich opaleniu sprzedali na punkcie skupu złomu, dzieląc się uzyskanymi pieniędzmi. Łączna waga zabranych przewodów wynosiła około 10 kg.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W., k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7.

W późniejszym czasie, w okresie od marca do maja 2012r., M. W. kilkakrotnie udawał się do budynku M. S. w celu dokonania kradzieży, dostając się za każdym razem przez to samo okno piwniczne. Jednej z nocy M. W. wspólnie R. K. dokonali wyrwania ze ścian budynku w S. nr 27, rur z instalacji centralnego ogrzewania o łącznej wadze około 30 kg. Rury te następnie zabrali i sprzedali na punkcie skupu złomu uzyskując kwotę 600 zł, którą się podzielili. Innej nocy oskarżony M. W. wraz z D. M. i R. K. zabrali z budynku M. S., po uprzednim zdemontowaniu, dwa grzejniki żeliwne, każdy o wadze około 150 kg. Grzejniki te następnie sprzedali na złom za kwotę 350 zł i podzielił się uzyskanymi pieniędzmi.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W., k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267,

zeznania i wyjaśnienia R. K., k. 65, 125, 312 – 313,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. M., k. 89 – 91, 135, 162 – 163, 267v – 268,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7.

Oskarżony M. W. dokonując sam, oraz wspólnie z R. K. i D. M., kradzieży przewodów oraz rur z budynku M. S. nr 27 w S., spowodował jednocześnie uszkodzenia ścian budynku oraz instalacji elektrycznej i centralnego ogrzewania, na nieustaloną kwotę, przekraczającą 250 zł.

Dowód:

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7,

zeznania świadka M. S., k. 1 – 3, 148, 284 – 285,

wyliczenie M. S. wraz z załącznikami k. 296 – 299.

Pokrzywdzeni N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) i J. Ż. (3) są współwłaścicielami posesji w S. nr 25, na której znajduje się budynek mieszkalny i dwa budynki gospodarcze, tj. byłej stodoły i stajni, zbudowane z cegły palonej. Budynki nie były użytkowane i od 1988r następowało ich systematycznie rozkradanie z wyposażania i materiałów budowlanych.

Dowód:

zeznania świadka N. Ż., k. 285,

zeznania świadka J. Ż. (3), k. 285,

zeznania świadka J. Ż. (1), k. 151, 285.

Od początku 2012r. R. K. i inni nieustalone osoby zaczęły zabierać cegły z budynku byłej stajni w S. nr 25. W międzyczasie doszło do częściowego zawalenia tego budynku, tj. stropu i części ścian.

Dowód:

zeznania i wyjaśnienia R. K., k. 65, 125, 312 - 313

wyjaśnienia oskarżonego S. T., k. 268v.

Korzystając z powyższej okoliczności oskarżony M. W. razem z D. M. i R. K. w okresie od kwietnia 2012r. do 30 maja 2012r. wspólnie zaczęli zabierać z budynku cegły. Mężczyźni oczyszczali cegły, przygotowując je w ten sposób do sprzedaży. Po uzbieraniu nie mniej niż 3000 sztuk cegieł o łącznej wartości nie mniejszej niż 3.000 zł R. K. uzgodnił z oskarżoną G. B., że dokona ich zakupu za 20 gr za sztukę.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W., k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267,

zeznania i wyjaśnienia R. K., k. 65, 125, 312 - 313

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. M., k. 89 – 91, 135, 162 – 163, 267v – 268,

wyjaśnienia oskarżonej G. B., k. 269.

G. B. w dniu 30 maja 2012r. przyjechał do S. ciągnikiem wraz ze znajomym M. M. (2) i nabyła od R. K., nie mniej niż 3.000 cegieł pochodzących z budynku byłej stajni. G. B. zapłaciła R. K. 600 zł, zaś ten podzielił się pieniędzmi z D. M. i M. W..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W., k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267,

zeznania i wyjaśnienia R. K., k. 65, 125, 312 - 313

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. M., k. 89 – 91, 135, 162 – 163, 267v – 268,

wyjaśnienia oskarżonej G. B., k. 269,

zeznania świadka M. M. (2), k. 84, 286,

pisemne oświadczenie z dnia 30.05.2012r., k. 72.

Przed sprzedażą cegieł, M. W. wspólnie z D. M. i R. K. zabrali z częściowo zawalonego budynku stajni w S. nr 25, nie mniej niż 7 sztuk metalowych belek stropowych, każdy o wadze około 250 kg. Elementy te sprzedali osobom trudniącym się obwoźnym skupem złomu za kwotę 2000 zł, dzieląc się uzyskanymi pieniędzmi.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W., k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267,

zeznania i wyjaśnienia R. K., k. 65, 125, 312 - 313

częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. M., k. 89 – 91, 135, 162 – 163, 267v – 268.

Oskarżony M. W. ma 19 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu M. W. posiada wykształcenie podstawowe, jest na utrzymaniu rodziców. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. W., k. 48 – 49, 139, 170, 174, 267,

informacja z K., k. 73,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 144.

Oskarżony M. W. będąc słuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do obu zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności ich popełnienia. Następnie na rozprawie zmienił on swoje poprzednie stanowisko i tylko częściowo przyznał się do stawianych mu zarzutów. Oskarżony wyjaśnił że brał udział jedynie w kradzieży grzejników żeliwnych i przewodów elektrycznych z budynku M. S.. Zaprzeczył natomiast aby dokonywał zaboru cegieł z budynku rodziny Ż., podając że w budynku tym przebywał rekreacyjnie, gdyż uprawia „parkour”.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o pierwsze wyjaśnienia oskarżonego M. W., w których przyznał się on do zarzucanych mu czynów i opisał okoliczności ich popełnienia. Dając wiarę wskazanym wyjaśnieniom M. W. sąd miał na uwadze to, że pozostawały one w spójne i logiczne, znajdując oparcie m.in. w wiarygodnej relacji R. K. i częściowo D. M.. Sąd pominął natomiast jako niewiarygodne wyjaśnienia M. W. złożone na rozprawie. Zdaniem sądu oskarżony, dokonując zmiany uprzednio prezentowanej przez siebie w sposób konsekwentny wersji zdarzenia, miał na celu wyłącznie poprawę swojej sytuacji procesowej. Same zaś stwierdzenie oskarżonego co do treści kontestowanych przez niego, uprzednich wyjaśnień, nie dają się pogodzić z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Odnosząc się do wyjaśnień oraz zeznań złożonych przez R. K., sąd uznał, iż stanowią one w większości wartościową podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, znajdując potwierdzenie w pozostałych dowodach. W ten sam sposób sąd ocenił także wyjaśnienia oskarżonej G. B., która opisała okoliczności zakupu cegieł od R. K. oraz wyjaśnienia oskarżonego S. T..

Jako częściowo zasługujące na uwzględnienie, sąd wziął natomiast pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego D. M.. Sąd pominął jego relację w zakresie w jakim zaprzeczył swojemu udziałowi w kradzieżach dokonywanych z budynku M. S.. Sąd uznał że wskazane wyjaśnienia D. M., będąc w sprzeczności z wyjaśnieniami M. W. i R. K. nie odzwierciedlają rzeczywistego przebiegu zdarzeń i stanowią wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Sąd jako w pełni wiarygodne ocenił zeznania świadków M. S., N. Ż., J. Ż. (3), J. Ż. (1) i M. M. (2). Zdaniem sądu relacja złożona przez tych świadków w pełni odzwierciedla przebieg zdarzeń, które były ich udziałem, bądź o których powzieli wiedzę z innych źródeł.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się ponadto na zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym, wyszczególnionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego M. W. w zakresie przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości.

Sąd w pkt I części dyspozytywnej wyroku uznał oskarżonego M. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. W oparciu o przeprowadzone dowody sąd ustalił,

że oskarżony w okresie od marca 2012 roku do maja 2012 roku, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z D. M. i R. K. (nie objętymi zarzutem aktu oskarżenia), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, z należącego do M. S. budynku mieszkalnego w miejscowości S. nr 27, około 30 kg rur z instalacji centralnego ogrzewania o nieustalonej wartości, nie mniejszej niż 600 zł, dwóch grzejników żeliwnych o nieustalonej wartości, jednakże nie mniejszej niż 350 złotych oraz około 10 kg przewodów elektrycznych o nieustalonej wartości. Stwierdzając popełnienie przez M. W. występkę kradzieży, sąd jednocześnie ustalił zrealizowanie czynu z art. 288 § 1 k.k. Oskarżony dokonując bowiem zaboru w celu przywłaszczenia przewodów elektrycznych oraz rur z budynku, dokonał jednoczesnego uszkodzenia instalacji elektrycznej i centralnego ogrzewania, na nieustaloną kwotę, przekraczającą 250 zł. Przyjmując powyższe sąd miał na uwadze to, że nie ma możliwości dokonania konkretnego ustalenia szkód które powstały w wyniku czynu oskarżonego. W tym wypadku bowiem, dochodziło także do innych kradzieży z budynku, których bez udziału M. W., dopuszczali się R. K. i D. M., również powodując przy tym zniszczenia.

Przypisując oskarżonemu M. W. popełnienie powyższego czynu, sąd ustalił, iż działał on w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k.

Sąd w pkt II części dyspozytywnej wyroku, uznał oskarżonego M. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżony bowiem w okresie od kwietnia 2012r. do 30 maja 2012r., w miejscowości S. nr 25, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. M. i R. K., z częściowo zawalonego budynku gospodarczego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia nie mniej niż 3.000 sztuk cegieł o łącznej wartości nie mniejszej niż 3.000 zł oraz metalowych elementów stropu o łącznej wadze nie mniejszej niż 1.750 kg i wartości nie mniejszej niż 2.000 zł, czym działał na szkodę N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3). Sąd dokonując ustaleń w zakresie ilości i wartości zabranego mienia miał na uwadze wyjaśnienia oskarżonego M. W., jak również G. B.. Ustalając wartość skradzionych cegieł, sąd w ślad za zeznaniami świadków przyjął kwotę jednej cegły na 1 zł.

Czyny oskarżonego M. W. były zawinione, okoliczności wyłączające winę i bezprawność nie zachodziły.

Sąd wymierzając oskarżonemu M. W. kary jednostkowe za przypisane mu czyny, baczył na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego.

Ustalając wymiar kary oskarżonemu za poszczególne czyny, sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę działanie przez oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił właściwości i warunki osobiste oskarżonego, który nie był dotąd karany za przestępstwa i jest sprawcą młodocianym. Mając powyższe na uwadze sąd wymierzył M. W. za przypisane mu przestępstwa kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że stanowią one adekwatne sankcje.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. sąd połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w punktach I – II części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, to sąd orzeka karę łączną. Sytuacja taka zachodziła w odniesieniu do oskarżonego M. W.. Ustalając wymiar kary łącznej, sąd był związany dyrektywami art. 86 § 1 k.k., który nakazuje wymierzyć karę w granicach od najsurowszej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do sumy tych kar. Sąd uznał za celowe wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Stosując przy wymiarze kary łącznej zasadę częściowej kumulacji, sąd miał na uwadze luźny związek podmiotowo-przedmiotowy czynów.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. W. kary łącznej pozbawienia wolności na okres trzech lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele wobec

oskarżonego. Jednocześnie z uwagi na to, że oskarżony pozostaje sprawcą młodocianym, sąd oddał go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył oskarżonemu M. W. na poczet wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności, na wypadek zarządzenia jej wykonania, okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 20.08.2012r. do dnia 22.08.2012r., odpowiadający dwóm dniom kary pozbawienia wolności (okres zatrzymania nie przekroczył 48 godzin).

Sąd w pkt III wyroku orzekł wobec oskarżonych M. W. i D. M. środek karny w postaci solidarnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych N. Ż., J. Ż. (1), J. Ż. (2) oraz J. Ż. (3) łącznie kwoty 5.000 zł. Ustalając wysokość naprawienia szkody sąd miał na uwadze ustaloną wartość mienia skradzionego przez oskarżonych. Sąd ustalił jednocześnie, że zapłata pokrzywdzonym kwoty 3.000 zł przez G. B., zwalnia częściowo oskarżonych M. W. i D. M. z obowiązku zapłaty - do wysokości tejże kwoty. W tym wypadku bowiem G. B. ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą in solidum z oskarżonymi.

Pomimo złożenia przez M. S. wniosku o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem sąd nie zawarł w wyroku rozstrzygnięcia w tymże zakresie. Sąd miał bowiem na uwadze to, że roszczenia zgłoszone przez M. S. stanowią przedmiot innego postępowania – tj. postępowania cywilnego przed Sądem Rejonowym w Nysie, sygn. I C 542/13, co w myśl art. 415 § 5 k.p.k. stanowi przeszkodę do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w ramach procesu karnego.

Wydając rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu sąd zwolnił oskarżonego M. W. z ponoszenia wydatków sądowych, obciążając go jednocześnie opłatą sądową w wysokości 300 zł. Sąd uznał, że oskarżony jest w stanie częściowo ponieść koszty procesu bez niezbędnego uszczerbku dla swojego utrzymania, ma do tego wystarczające zdolności zarobkowe.

SSR Radosław Gluza